

Защото твои-тъ свидѣтельства сж поуче-
ніе мое.

- 100 ^мПо разуменъ съмь отъ стары-тъ,
Защото упазихъ твои-тъ завѣщанія.
101 ^рОтъ всякой лукавъ пжть възбранихъ
нозѣ-тъ си,
За да упазѣхъ твое-то слово.
102 Отъ сждбы-тъ ти не ся уклонихъ:
Защото ты си ми научилъ.
103 ^фКолко е сладко въ гъртань-тъ ми твое-
то слово!
По сладко отъ медь въ уста-та ми.
104 Отъ завѣщанія-та ти станжхъ разуменъ:
За то ^ввъзненавидѣхъ всякой лѣзливъ
пжть.

Нунъ.

- 105 ^тТвое-то слово е свѣтильникъ на нозѣ-тъ
ми,
И видѣлина на пжтекъ-тъ ми.
106 ^зЗаклѣхъ ся, и ще постоянноствувамъ,
Да пазѣхъ праведны-тъ твои сждбы.
107 Много съмь оскърбенъ:
Господи, ^ссъживи мя споредъ слово-то си.
108 Господи, ^ддобровольны-тъ приношенія на
уста-та ми нека ти бждатъ угодны:
И ^ннаучи мя на сждбы-тъ си.
109 ^аДуша-та ми е всякога въ бѣдъ:
Но законъ-тъ ти не забравихъ.
110 ^нНечестиви-тъ поставихъ сътъ за мене:
^вНо азъ ся не уклонихъ отъ твои-тъ за-
вѣщанія.
111 ^сСвидѣтельства-та ти настѣдовахъ въ
вѣкъ:
Защото ^ттъ сж радость на сърдце-то ми.
112 Прѣклонихъ сърдце-то си за да правѣхъ
повелѣнія-та ти
Всякога ^ддо край.

Самехъ.

- 113 Възненавидѣхъ двоеумы-тъ,
А законъ-тъ ти възлюбихъ.
114 ^жТы си покровъ мой и щитъ мой:
^аНа твое-то слово ся надѣхъ.
115 ^бОтдалечѣте ся отъ мене, лукави:
Защото ще съхранявамъ заповѣди-тъ на
Бога моего.
116 Подтвърждавай мя споредъ слово-то си,
и ще бждж живъ:
И ^дда ми не посрамишь въ надеждж-тъ ми.
117 Подтвърждавай мя, и ще ся спасж:
И ще внимаѣхъ вышжты въ твои-тъ пове-
лѣнія.
118 Ты си унищожилъ ^ввсичкы които ся
уклонявать отъ твои-тъ повелѣнія:

с 2 Тим. 3; 15.
т Іов. 32; 7, 8, 9.
у Прит. 1; 15.
ф Псал. 19; 10. Прит. 8; 11.
х Ст. 128.
и Прит. 6; 23.
ч Неем. 10; 29.
ш Ст. 88.
ш Осія 14; 2. Евр. 13; 15.
б Ст. 12, 26.
ы Іов. 13; 14.
ь Псал. 140; 5, 141; 9.

л Ст. 10, 21.
ю Втор. 33; 4.
я Ст. 77, 92, 174.
ж Ст. 33.
з Псал. 32; 7, 91; 1.
а Ст. 81.
б Псал. 6; 8, 139; 19. Мат.
в Ст. 73.
г Псал. 25; 2. Рим. 5; 5, 9;
33, 10; 11.
д Ст. 21.
е Из. 22; 18.

Защото е суетна измама-та имъ.

- 119 ^д*Считашъ като шлакъ всички-тъ лу-
кавы на земѣхъ-тъ:
За това възлюбихъ твои-тъ свидѣтельства.
120 ^сНастрѣхъ снага-та ми отъ страхъ-тъ ти,
И отъ сждбы-тъ ти ся уплашихъ.

Аинъ.

- 121 Направихъ сждъ и правдж;
Да мя не прѣдадешъ на онѣзи които мя
угиѣтавать.
122 ^жСтани поржчникъ на рабъ-тъ си за
добро:
Да мя не угиѣтавать горди-тъ.
123 ^зОчи-тъ ми изнемощѣхъ за спасеніе-то
ти,
И за слово-то на твоѣхъ-тъ правдж.
124 Направи съ рабъ-тъ си споредъ ми-
лостъ-тъ си,
^иИ научи мя на повелѣнія-та си.
125 ^иТвой рабъ съмь азъ: вразуми мя,
И ще познаѣхъ твои-тъ свидѣтельства.
126 Врѣме е да подѣйствува Господь:
Развалихъ законъ-тъ ти.
127 За това ^ввъзлюбихъ твои-тъ заповѣди
Повече отъ злато, и отъ чисто злато.
128 За това познахъ че сж прави всички-тъ
^ттвои завѣщанія за всяко ^ннѣщо.
^вВъзненавидѣхъ всякой пжть на лѣжж-
тъж.

Пе.

- 129 Чудны сж твои-тъ свидѣтельства:
За това гы пази душа-та ми.
130 Явленіе-то на твое-то слово просвѣтава:
^мВразумява прости-тъ.
131 Отворихъ уста-та си, и въздхнхъхъ:
Защото ^нпожелахъ твои-тъ заповѣди.
132 ^бПогледни върху мене, и помилуй мя;
^аКакто правишь на онѣзи които обычатъ
твое-то име.
133 ^рУтвърди стѣпки-тъ ми въ слово-то си:
И ^сда мя не обладае никое беззаконіе.
134 ^иИзбави мя отъ челоуѣчески насилія,
И ще съхранявамъ твои-тъ завѣщанія.
135 ^зНаправи да просвѣтне лице-то ти върху
рабъ-тъ ти,
И ^фнаучи мя на повелѣнія-та си.
136 ^вВодни оттокъ текжтъ изъ очи-тъ ми,
Понеже не ся съхранява твой-тъ законъ.

Падде.

- 137 ^аПраведенъ си ты, Господи,
И прави сж твои-тъ сждбы.

* Или Исхвърляши.

е Авв. 3; 16.
ж Евр. 7; 22.
з Ст. 81, 82.
и Ст. 12.
и Псал. 116; 16.
к Ст. 72. Псал. 19; 10. Прит.
8; 11.
л Ст. 104.
м Псал. 19; 7. Прит. 1; 4.
н Ст. 20.

о Псал. 106; 4.
п 2 Сол. 1; 6, 7.
р Псал. 17; 5.
с Псал. 19; 13. Рим. 6; 12.
т Лук. 1; 74.
у Псал. 4; 6.
ф Ст. 12, 26.
х Іер. 9; 1, 14; 17. Виж. Іез.
9; 4.
и Езд. 9; 15. Неем. 9; 33.
Іер. 12; 1. Дан. 9; 7.